فَسَوّٰىهَا ﴿١٤﴾

بکشتند ماده شتر را پس عقوبت فرودآوردبرایشان پروردگار ایشان بسبب معصیت ایشان پس هموار کرد عقوبت را برسرایشان[1] (١٤) .

وَلَا يَخَافُ عُقْبٰهَا ﴿١٥﴾

وخدا نمی‌ترسد ازآنجام آن عقوبت (١٥) .

سُوْرَةُ اللَّيْلِ

سوره لیل مکی است وآن بیست ویك آیت است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ﴿١﴾

قسم به شب چون بپوشاند (١) .

وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ﴿٢﴾

وقسم بروز چون ظاهر شود (٢) .

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰٓى ﴿٣﴾

وقسم بذاتیکه آفرید نر وماده را (٣) .

اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ﴿٤﴾

که هرآئینه سعی شمامختلف ست (٤) .

فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ﴿٥﴾

پس اماهر که عطا کرد وپرهیزگاری نمود (٥) .

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ﴿٦﴾

وباورداشت پاداش نیك را (٦) .

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ﴿٧﴾

پس توفیق دهیم اورابرای رسیدن به سرای آسائش (٧) .

وَاَمَّا مَنْۢ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ﴿٨﴾

واماهرکه بخل کردو خودرا بی نیاز شمرد (٨) .

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ﴿٩﴾

وبه دروغ نسبت کرد پاداش نیك را (٩) .

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْعُسْرٰى ﴿١٠﴾

پس توفیق دهیم اورا برای رسیدن به سرای دشواری (١٠) .

وَمَا يُغْنِيْ عَنْهُ مَالُهٗٓ اِذَا تَرَدّٰى ﴿١١﴾

وهیچ دفع نکند ازوی مال او وقتیکه نگونسار افتد (١١) .

اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ﴿١٢﴾

هرآئینه برمالازم ست راه نمودن او (١٢) .

وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى ﴿١٣﴾

وهرآئینه برای ماست آن جهان واین

---

(١) یعنی به همه رسانید .

فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٦﴾

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٧﴾

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ ﴿١٩﴾

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٠﴾

وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحٰى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ ﴿١﴾

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿٤﴾

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ﴿٥﴾

جهان (١٣) .

پس ترسانیدم شمارا ازآتشی که شعله میزند (١٤) .

درنیاید بآن آتش مگر بدبخت ترین آدم (١٥) .

انکه دروغ شمرد و روگردان شد (١٦) .

ویکسو داشته خواهد شدازآن آتش پرهیزگار ترین مردم(١٧) .

آنکه میدهد مال خودرا تاپاك نفس گردد (١٨) .

ونیست هیچ کس را نزد او نعمتی که جزاداده شود (١٩) .

لیکن میدهدبه طلب رضای پروردگار خود (٢٠) .

وهرآئینه خوشنود خواهد شد (٢١) .

سوره ضحی مکی است وآن یازده آیت است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

[١] قسم بوقت چاشت (١) .

وقسم به شب چون بپوشد (٢) .

فرونگذاشت ترا پروردگار تووخشم نگرفته است (٣) .

و هرآئینه آخرت بهتر خواهد بود تراازدنیا (٤) .

والبته نعمت خواهد دادترا پروردگارتو پس خوشنود خواهی شد (٥) .

(١) مترجم گوید که چندروزوحی نیامده بود کفار گفتند وَدَّعَهُ رَبُّهُ وَقَلَاهُ خدای تعالی برای تسلی این سوره فروفرستاد .